

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har også læst de formuleringer, som ministeren henviser til, og jeg må konstatere, at på baggrund af nogle ret luftige betragtninger om, at der nok vil være stabilitet, konkluderer regeringen på side 15 i rapporten – for nu at gå lige så konkret ind i det, som ministeren gør – at det forventes, at euroen bliver en stærk valuta. Den konklusion drager regeringen af analysen. Og lidt længere nede på side 15 konkluderer regeringen, at der fortsat kan forventes et vist rentespænd i forhold til euro-området, altså mellem den danske rente og renten i euro-området.

Og derfor vil jeg spørge ministeren, om det ikke er en kendsgerning, at fagøkonomerne er dybt uenige om begge spørgsmål, både om, hvorvidt det bliver en stabil valuta, og om, hvorvidt der bliver et rentespænd. For man kan jo rent faktisk godt forestille sig, at den danske rente vil falde til under den rente, der vil være gældende i euro-området, hvis det bliver et meget ustabil område.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne supplere spørgsmålet ved at spørge, om det ikke hermed er blevet bekræftet over for ministeren, at det er et politisk valg, når man ikke i denne publikation har medtaget de økonomiske eksperteres udtalelser, der dels advarer imod at gå ind i euroen, dels mener, at det er bedst for Danmark at blive ude, og dels mener, at det er aldeles betydningsløst, om Danmark er med eller ej.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi også bemærket denne rapport, og vi har også bemærket den store kritik, der har været fra forskellige økonomer omkring euroens indførelse i Europa. Og i den forbindelse synes jeg, det vil være interessant nu at høre økonomiministerens vurdering af, hvornår regeringen forestiller sig at ØMU'en og euroen skal indføres i Danmark, og hvilke planer regeringen har om en eventuel folkeafstemning om de ting, som man må forvente kommer i umiddelbar forlængelse af folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj i år.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Keld Albrechtsen:

Jeg synes, det er meget at kalde det luftige betragtninger, for hvis vi ser på den situation, der er i dag, så bliver rentespændet mellem D-marken og de ti lande, der forventes at gå ind i

ØMU'en sammen med Tyskland, snævrere og snævrere næsten for hver dag, der går. Og det danske rentespænd er i øvrigt også fulgt med ned.

Men til trods for, at den danske økonomi bevisligt, faktisk, i enhver henseende er langt bedre end f.eks. den italienske, så er det italienske rentespænd til Tyskland mindre end det danske, og det hænger sammen med, at det finansielle marked skønner, at den sunde økonomi endog har bredt sig til Italien, og at man forventer, at euro-området vil blive stabilt på grund af den økonomiske samordning, der er sket, altså ensartetheden i den økonomiske udvikling i de forventede deltagerlande.

Hvad renten er i dag, og hvordan renteutviklingen har været, er jo faktisk og kan ikke diskuteres af økonomerne.

Til fru Pernille Frahm:

Det er jo ikke kommissoriet for rapporten, og det har været offentligt kendt i flere år. Kontaktudvalget er jo nedsat af regeringen for flere år siden, og kommissoriet har været velkendt, og det har gået ud på, at de forventelige konsekvenser for Danmark ved ikke at være med skulle belyses så godt, som de nu engang kan analyseres, med henblik på, at vi kan tilrettelægge den lovgivning, der muligvis skal ændres, for at omkostningerne for dansk erhvervsliv ved, at vi ikke deltager, kan mindskes.

Det er den politik, regeringen har ført hele tiden, lige siden den 18. maj 1993, og det er den politik, regeringen agter at fortsætte med: at minimere omkostningerne således, at det, at Danmark er uden for medlemskabet af ØMU'en, giver så få problemer som muligt. Og det er altså ikke en rapport, der har skullet belyse forskellige økonomers opfattelse af, hvad der er klogt eller ikke klogt.

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren fastholder, at rapporten er en saglig, økonomisk fremstilling, og at der ikke er kodificeret i den, men på side 15, hvor der er opregnet nogle konsekvenser og nogle hovedkonklusioner, står der da i punkt 2: »Det forventes, at euroen bliver en stærk valuta.« Og så går man ud fra det, og så konkluderer man, at vi i Danmark får en rente, som er højere end renten i det fremtidige euro-område, og at man forventer, at euroen bliver stærk. Men ude omkring i samfundet, hvor mange her fra Folketinget kommer, er der altså forventninger hos nogle